

Фундамент знань – міцний, надійний

У 1967 році в райцентрі відкрила двері нова середня школа № 5, яка розвантажила міські одинадцятирічки. Це, зрозуміло, стало справжнім святом і для учнів, і для освітян. Адже відтепер не треба буде тіснитися у класах, по черзі чекати зал, де можна було б провести масовий захід... Полегшено, словом, дихнули всі. Отож і дружно вирушили в захоплюючу Країну знань. Освітянський колектив нараховував у тому далекому році до 50 педагогів. Очолював їх палкий ентузіаст, справжній майстер педагогічної ниви Юхим Олександрович Дишель. У колективі якось мимоволі підібралися одностайці, які упевнено і сміливо повели дівчату за собою. Уроки, факультативні заняття, екскурсії на підприємства міста, захоплюючі туристичні поїздки... Усе це ще тісніше поєднувало колектив, відкриваючи нові шляхи вдосконалення навчально-виховного процесу. Учні стали відзначатися на районних та обласних олімпіадах, значно пошкварилась пошукова робота і у шкільному музеї бойової слави, куди звідусіль злітали листи, матеріали, що ставали цінними експонатами. Особливо плідними були старання юних пошуківців учасників визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

Життя у закладі завирувало, він став найпрестижнішим у райцентрі. Серед першого випуску 1968 року за глибокі та міцні знання Наталія Цимбалій (нині вона, до речі, вчителькою в гімназії) була удостоєна золотої медалі... А от у 1997-му було вже тринадцять медалістів, які всі й стали студентами престижних столичних вузів.

Щедрий ужинок прожитих літ з яких залишав пам'ятні віхи в житті освітянського та учнівського колективів. А вінцем їх є, звичайно, вихованці - золотий фонд. Ось і на стенді, повз який щодня проходять і вчителі, і учні, - прізвища випускників, які прославили рідну альма-матір. Ірина Ярмошук - кандидат математичних наук, працює у Львівському політехнічному інституті, Юрій Вакула - науковець, викладає в одному з вузів Німеччини, Валерій Стеценко - прес-секретар Верховної Ради України, Наталія Ковальова - учасник міжнародних конкурсів виконавців української народної творчості, студентка Львівської консерваторії.

Як приємно, що їх імена знані Україні, що вони - гідний приклад для наслідування прийдешнім поколінням учнів, якими воістину пишаються. За минулі роки, словом, зроблено чимало, склалися чудові традиції. Ось вже четвертий рік на базі одинадцятирічки працює гімназія, що зберегла освітянський колектив і примножує кращі традиції Пройняті безмірною любов'ю до юні, яка прагне знань, наставники докладають чимало зусиль, щоб у складний для держави і суспільства час прекрасний людства цвіт не втрачав сили і надії, а повсякчас піднімався сходишками основ наук, сміливо йдучи в самостійне життя.

Наполегливими пропагандистами знань себе зарекомендували досвідчені педагоги Раїса Яківна Зейрук, Наталія Миколаївна Немоловська, Тетяна Іванівна Бортнік, Валентина Федорівна Котенко, Віра Марківна Поліщук. Працюють вони з перших днів відкриття навчального закладу. А що перед ними простягнулися нові обрії, бачать всі. Освітяни створили учнівське наукове товариство - МАГ. Чимало юних ентузіастів захопилося науковими пошуками і розробками. Ними зацікавилися викладачі вищої школи, з якими Тамара Степанівна Шепель, теперішній директор, налагодила контакти, і вони, гості, зачастили до гімназистів за цілком пристойним поповненням. Тамара Степанівна уклала договори на співробітництво з багатьма вищими навчальними закладами й продовжує шукати шляхи з іншими.

З року в рік збільшується кількість медалістів, що красномовно свідчить про високу ефективність роботи освітян. Та й самі наставники «ростуть», вдосконалюють свою професійну майстерність. Серед них 16 - вищої категорії, 9 - методистів, 6 - старших учителів. Про відданість педагогів покликанню, їх прагнення допомогти юні нагромадити

якомога більше знань, говорить і той факт, що вони кілька років тому одноставно вирішили боротися за те, щоб навчальний заклад набув статус гімназії. Як це було нелегко! Скільки довелося витримати словесних баталій, навести переконливих аргументів, але Тамара Степанівна сміливо кинулася у круговерть проблем. І перемогла! Повела за собою. Рівень знань, що дають нині освітяни гімназії, досить високий. Скажімо, шістнадцять гімназистів стали учасниками та призерами другого туру обласних олімпіад з різних предметів. Це - три четвертих учнівського складу Сарненщини, який брав участь в таких випробуваннях. Похвально, чи стали його студентами. І те, що Лілія Савінська й Тарас Шепель, навчаючись в заочному ліцеї, що працює при Національному політехнічному університеті, успішно його закінчили, також поповнили студентську сім'ю цього навчального закладу.

*Зліва направо: В.А. Малець, Р.Я. Зейрук, В.М. Поліщук,
Н.М. Немоловська, Л.Д. Вороная, С.Н. Вуліс, В.О. Довгань.*

В складних умовах освітянський колектив продовжує працювати разом з науковцями над розвитком талантів та здібностей вихованців. Поряд із засвоєнням програмового матеріалу допомагають опанувати підростаючій юні поглиблювати знання з тих основ наук, що викликали в них зацікавленість. А ще ввели курс валеології - науки про здоров'я, прагнуть, щоб вихованці набували гармонійного розвитку, залучають до спілкування медиків вузлової лікарні станції Сарни. Зустрічі з ними стають не тільки бажаними, а й необхідними. А ще... Скільки цих «ще» у планах освітянського колективу! І все це для дітвори, яку прагнуть вчити доброті, милосердю, всьому доброму, світлому, що є у житті, готувати до складних умов сьогодення, і знання, набуті на першій сходинці, - що фундамент. А здобувають їх юні сарненці в гімназії.

Раїса Бричкова.